

[Viola Nørlov.]

indhold, egenskaber og mængde. VaredeklARATIONER bør udbygges, og med hele den liberale tankegang, der ligger bag konkurrenceloven, bør der gives øgede tilskud til Dansk Varedeklarations-Nævn for at aktivisere dette nævn til at gennemføre langt flere frivillige varedeklarationsordninger. Samtidig må der skaffes midler til, at monopoltilsynet ad lovgivningens vej kan påbyde deklARATIONER, hvor den frivillige deklARATION ikke slår igennem.

Med hensyn til § 2 i forslaget til konkurrencelov har jeg personlig et ønske om en lille ændring; spørgsmålet kan drøftes nærmere i det kommende udvalg.

På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til begge de foreliggende lovforslag.

Jens Peter Jensen: Den højtærede handelsminister gjorde ved fremsættelsen af disse to lovforslag gældende, at de tilstræber en modernisering af erhvervslovgivningen, altså er en videreførelse af den allerede skete revision af næringslovgivningen og flere andre erhvervslove, vi har haft til behandling. Ministeren gav også udtryk for, at hans lovforslag sigtede på en liberalisering af lovgivningen. Intentionerne er således gode nok, men der er dog anledning til at overveje visse ting i lovforslagene og overveje ændringer i dem, og det er der vel også en vis mulighed for at vi kan få ministeren til at se positivt på under udvalgsarbejdet.

Vedrørende de positive træk i lovforslagene vil jeg gerne påskønne, at der i § 1 i forslag til konkurrencelov anvendes ordene „god forretningsskik“ mod tidligere „redelig forretningsskik“. Det har virket uheldigt at anvende det meget stærke ord redelig med deraf følgende modsætning: „uredelig forretningsskik“, om konkurrencehandling, der vel strider mod konkurrencelovens generalklausul, men dog er af så mild karakter, at de ikke falder ind under nogle af de langt alvorligere bestemmelser i konkurrenceloven, som kan medføre strafansvar. Jeg finder det rigtigt, at erhvervsorganisationer og forbrugersammenslutninger, der fremkommer med urigtige eller vildledende oplysninger, skal kunne drages til ansvar, pålægges erstatningspligt eller idømmes straf, og dette synspunkt respekteres

i § 2, stk. 3, men jeg savner en tilføjelse om, at reglerne også gælder for offentlige institutioner, der jo i stigende grad er gået ind i vareafprøvninger, forbrugervejledning osv. Det kan jo være aldeles ødelæggende for en erhvervsvirksomhed, hvis f. eks. statens husholdningsråd foretager en forkert vareafprøvning og publicerer resultatet i presse, radio og fjernsyn. Jeg synes, at netop det, at det er offentlige institutioner, gør, at de udtaler sig med en større autoritet, og derfor er virkningen, der kan komme af sådanne urigtige og vildledende fremstillinger fra offentlige institutioners side, jo meget alvorligere end dem, der kommer ad privat vej, så jeg tror, vi skal overveje at finde en form for at få klaret også dette problem.

Så vil jeg lige sige, at lovforslagets § 5 indeholder forbud mod reklamebortlodning. Det er jo det, som den offentlige interesse i høj grad drejer sig om; det er et emne, hvor alle kan deltage i diskussionen. Jeg har ingen særlig sympati for den slags lotterier, men jeg har endnu mindre sympati for forbud, og jeg synes ikke, at det harmonerer med den højtærede handelsministers liberaliseringsbestræbelser at komme med forslag om forbud. Jeg tror, at ministeren her er blevet offer for en, skal vi sige vildledende reklame fra kredse, der betragter reklamebortlodninger som blot og bar prisfordyrelse. Man overser, at reklamebortlodninger i vidt omfang er et led i kampen om detailhandelens hyldeplads. Det gælder for producenten om at få sine varer derhen, hvor forbrugerne vil møde dem, og kommer der forbud mod lotterierne, så vil der opstå andre former for kamp om hyldepladsen, og disse andre midler vil utvivlsomt blive lige så kostbare som eller dyrere end lotterierne. Der kan opstå former, som er langt mere anstødelige end lotterierne, men som altså vil være tilladt; man kunne her tænke på den form, der hedder tilgift, som ministeren jo nærmest anviser i sit forslag, og som jo da i alt fald må opfattes som værende langt mere anstødelig end reklamebortlodningerne. Man kan altså let komme fra asken i ilden ved sådanne forbudsbestemmelser.

Ifølge lovforslagets § 12 bestemmes, at de i henhold til den gældende konkurrencelovs § 16 udstedte bekendtgørelser om pligt